

det Helbigste her, og derfor er det min Agt at stemme imod begge de foreliggende Forslag til § 2, medens jeg dog skal gjentage, at Forslaget under Nr. 3 efter min Opfattelse er en heel Deel bedre end Forslaget under Nr. 2. — Jeg skal ikke længere opholde det ærede Thing, da jeg i en meget væsentlig Grad kan henholde mig til, hvad de ærede Medlemmer for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) og Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) igaar udtalte om denne Sag.

H. C. Nyholm: Naar den ærede fidsste Taler henpegede til, at Udvalget maaskee burde have unbladt at tage Hensyn til Hovedlandeveisgaderne, skal jeg være aldeles enig med ham deri; jeg troer virkelig, at Udvalget, hvis det vilde have været aldeles retfærdigt, ogsaa burde have udstemt disse. — Naar jeg igaar forlangte Ordet, ffete det, fordi den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Olsen), idet han meget stærkt forsvarede Lovforslagets § 2, angreb de af Udvalget under Nr. 2 og 3 stillede Endringsforslag. Jeg maa være aldeles uenig med ham i de Udtalelser, han derved fremførte, ligesom ogsaa i hvad der idag er httret af den ærede fidsste Taler, thi jeg troer virkelig, at naar vi fulgte Lovforslagets § 2, maatte man aldeles consequent, ja jeg kan gjerne sige retfærdigt, komme til, at Halsbelen af Udgifterne til de fleste større Gader, idetmindste i de mindre Kjøbstæder, vilde blive overflyttede paa Amtsrepartitionsfonden. Jeg troer, at jeg i saa Henseende ganske simpelt tør henvise til, hvad der staaer i § 2, nemlig at det overlades til Ministeriet at bestemme, hvilke Gader der foruden de hidtilværende Hovedlandeveisgader skulle optages som Fortsættelse af Landeveiene. Jeg vil tillade mig at spørge Enhver, som er kjendt med de faktiskke Forhold, om ikke Amtsveiene i Almindelighed krydse gjennem Kjøbstæderne, og naar de omtalte Udiryl staae i Loden, maa absolut enhver Gade, som er en Udmunding af en Landevei, naar man skal være retfærdig, blive optagen som Landeveisgade; er den ikke gennemløbende, maa den idetmindste blive optagen til Byens Hæltov. Dersom jeg nu virkelig har Ret i dette, hvad jeg maa fastholde,

kan jeg ikke forstaae, hvorledes man, naar man vil være retfærdig, kan ville forsøge paa at vælte større Byrder over paa Amtsrepartitionsfonden. Jeg skal her tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der i Udvalget blev opstillet en Beregning, som jeg ikke ganske tydelig erindrer, men som jeg nok troer omtrent vil være rigtig, og hvorefter Udgiften til Veiene for Estertiden vil falde paa hvert Kjøbstadsindivid med 12 β , men paa hvert Individ paa Landet med 16 à 18 β . Jeg vil nu tillade mig at spørge, om der egentlig er nogen Grund til, at ethvert Individ paa Landet skal yde Mere til Landeveiene end hvert Individ i Kjøbstæderne? Jeg troer snarere, at Billighed og Retfærdighed tilfide det Modfatte, idet jeg troer, at Kjøbstadsbeboerne have langt større directe Fordeel af Landeveiene end selve Landboerne. Smidertid skal jeg ikke fastholde dette, men jeg synes i alt Fald, at det retfærdigste Princip maa være, at Enhver betalte lige Meget. — Det gjør mig meget ondt, at den ærede Ordfører, som i Udvalget var saa aldeles enig med os i, at dette var retfærdigt, og derfor sluttede sig til Forslaget under Nr. 3, nu, om jeg saa maa sige, ligesom har sveget Couleur, idet det forekommer mig, at han aldeles er gaaet over paa vore Modstanderes Side. Vi have ikke tidligere hørt udtale, at han var en bestemt Modstander af det af os opstillede Princip. Ligeledes gjør det mig ondt, at den ærede Minister, der ogsaa var enig med os, nu lader til at ville gaae over til vore Modstandere, og dette gjør mig saameget mere ondt, som den ærede Minister har talt som en Dobbeltthed her i denne Sag, idet han har erklæret, at han som Amtsraadsmedlem var aldeles bestemt imod, hvad han som Minister helst vilde have; men det maa maaskee heroe paa, at den høitærede Indenrigsminister, om jeg saa maa sige, nu seer Sagen fra et mere høitstaaende Synspunkt. Hermed skal jeg slutte, og idet jeg skal indrømme, at Forslaget under Nr. 3 i mine Dine aldeles ikke har noget Anstødeligt ved sig, vil jeg paa det Bestemteste opfordre ærede Medlemmer af Thinget til, at de, i Fald de ikke ville stemme for Forslaget under Nr. 2, idetmindste ville stemme for det under Nr. 3. Det er i Retfærdighedens Navn, jeg taler; jeg